

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010073
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3116010073.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. januára 2018 v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Mariána Čáka a Rastislava Počiatka takto

rozhodol:

Obžalovaný

L. Z., nar. XX.XX.XXXX F. Q., okres Q., trvale bytom P., Q. E. XXXX/XX, G. L., príslušník U.W. S. od 15.10.1992 do 16.02.2015, t. č. F. R.Ô. a na slobode,

s a podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 15. januára 2016, č. k. 1Pv 741/14/3309-56 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin zločinu podielníctva podľa § 231 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obvinený L. Z. dňa 23. mája 2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÓMV Zamarovce na diaľnici D1 v smere na Žilinu odkúpil za účelom ďalšieho odpredaja a dosiahnutia zisku od obvineného I.. D. N. a od obvineného L.. R. F. tyčový cín s označením 815L1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4 % o váhe 188,5 kg a tyčový cín s označením UHV031 s obsahom olova a striebra 0 % o váhe 156,60 kg spolu v hodnote 10.992,33 € za ktorý na mieste zaplatil 5.070,- € a následne 24. júna 2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÓMV Zamarovce na diaľnici D1 v smere na Žilinu odkúpil od týchto istých osôb tyčový cín s označením 815L 1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 109,5 kg, tyčový cín s označením UHV031 s obsahom olova a striebra 0% o váhe 56,60 kg spolu v hodnote 5.844,53,- € a 113,1 kg medi v hodnote 475,- €, za ktorý tovar spolu zaplatil 3.110,- € a napokon dňa 21. júla 2014 v čase o 06.00 hod. na čerpacej stanici ÓMV Zamarovce na diaľnici D1 v smere na Žilinu prevzal od tých istých osôb odcudzený tyčový cín s označením 815L 1100000-G bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 110 kg, odcudzený tyčový cín s označením UHV031 s obsahom olova a striebra 0% o váhe 105,20 kg spolu v hodnote 6.604,45,- €, za ktorý tovar zaplatil 3.270,- €, takto na seba previedol uvedené kovy v hodnote 23.916,31,- € napriek tomu, že bol uzrozumený o samotnom pôvode prevedeného tovaru ako veci, ktorá bola odcudzená obvinenými I.. D. N. J. L.. R. F.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred senátom okresného súdu nebolo vo vzťahu k obžalovanému L. Z. relevantne dokázané, že sa stal žalovaný skutok (pôvodne uvedený pod bodom 2/ podanej písomnej obžaloby) tak, ako bol tento popísaný v podanej obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 15. januára 2016, č. k. 1Pv 741/14/3309-56, pre ktoré sa v prípravnom konaní viedlo trestné stíhanie nielen proti jeho osobe, ale aj proti ďalším štyrom spoluobžalovaným (I.. D. N., M..

XX.XX.XXXX, L.. R. F., M.. XX.XX.XXXX, F. T., M.. XX.XX.XXXX J. I.. L. Š., M.. XX.XX.XXXX), t. č. už právoplatne odsúdenými (všetci štyria spoluobžalovaní urobili vyhlásenie o uznaní viny zo spáchania žalovaných skutkov tak, ako im bolo ich spáchanie jednotlivito kladené za vinu podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Tr. poriadku).

Obžalovaný L. Z. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odmietol k veci vypovedať, keď vo svojej výpovedi v prípravnom konaní po vznesení obvinenia pred vyšetrovateľom Policajného zboru poprel zavinenie zo spáchania žalovaného skutku a podrobnejšie vyjadrenie k skutkovým okolnostiam podmienil odtajnením tajnej prílohy vtedy vyšetrovacieho spisu. Na hlavnom pojednávaní zavinenie zo spáchania žalovaného skutku odmietol v rámci vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 Tr. poriadku (urobil vyhlásenie o svojej nevine podľa citovaného ustanovenia odseku 1 písm. a/). V rámci uplatňovania svojich zákonných procesných práv aj sám, aj prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu nepoprel, resp. priznal, že od I.. D. N. J. L.. R. F. predmetný tovar odobral za skutkových okolností uvádzaných v žalovanom skutku, ale opakovane tak, ako predtým, prezentoval svoje obhajobné tvrdenia a rozhodne poprel, že by mal čo i len najmenšiu vedomosť o tom, že od oboch odkupuje predtým odcudzený tovar. V tejto súvislosti poukázal na seriózne jednanie a vystupovanie tak I.. N. ako aj L.. F., čo vzbudzovalo u neho dôveru, že nejde o niečo nelegálne.

Obžalovaný v priebehu celého trestného konania, vrátane konania na súde, naposledy v rámci záverečnej reči podrobne spochybňoval zákonnosť vedenia trestného konania v prípravnom konaní Sekciou kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ako aj zákonnosť získaných dôkazov, pokiaľ ide o nasadené informačno-technické prostriedky a prostriedky operatívno-pátracej činnosti, postup orgánov činných v trestnom konaní, keď im bol opakovane odmietaný návrh na odtajnenie výsledkov týchto prostriedkov, predovšetkým však rozhodnutí príslušných orgánov - súdov, ktoré povolili ich nasadenie.

Spoluobžalovaní I.. D. N. a L.. R. F., obaja toho času už právoplatne odsúdení v samostatnom trestnom konaní, inak pôvodne vedenom v spoločnom trestnom konaní s obžalovaným L. Z., na hlavnom pojednávaní (v podstate v zhode s tým, čo uviedli aj v prípravnom konaní) popísali skutkové okolnosti ohľadne odpredaja predmetného tovaru obžalovanému zhodne tak, ako je uvedené v žalovanom skutku, ktorého spáchanie je obžalovanému kladené za vinu a popísali aj okolnosti ktoré predchádzali ich prvému stretnutiu s obžalovaným. Ani jeden z nich však jednoznačne nepotvrdil, že by obžalovaný Z. mal akúkoľvek vedomosť o tom, že malo ísť o odcudzený tovar. Práve naopak. Obžalovaný Z. sa na pôvod tovaru ani nepýtal. Ani jeden z nich mu to z vlastnej iniciatívy nepovedal ani nenaznačil. Z ich strany dbali na diskretnosť. Ďalší spoluobžalovaní F. T. J. I.. L. Š. (toho času tiež už odsúdení), ktorých vec (pôvodne žalované skutky pod bodmi 3/ a 4/ podanej písomnej obžaloby) boli tiež potom, čo urobili obaja zhodne tiež vyhlásenie o uznaní svojej viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku vylúčená na samostatné konanie, spoluobžalovaný T.Á. v prípravnom konaní popisoval okolnosti, za akých dochádzalo k výkupu kovových materiálov od obžalovaného. Ani on však nepotvrdil, že by mal mať obžalovaný Z. vedomosť o tom, že by malo ísť o odcudzený tovar. Spoluobžalovaný I.. Š. k osobe obžalovaného L. Z. neuviedol nič.

Svedok, konateľ poškodenej obchodnej spoločnosti v inkriminovanej dobe, I.. T. Q. tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní sa podrobnejšie vyjadroval k odcudzenému tovaru a k jeho skutočnej hodnote, ktorá zodpovedá hodnote uvádzanej v podanej písomnej obžalobe. Nešlo v inkriminovanom čase o tovar, ktorý by mal (aj účtovne) hodnotu odpadu. K okolnostiam za akých došlo k zisteniu, že predmetný tovar bol odcudzený a kým, sa svedok tiež vyjadroval, avšak nie k osobe obžalovaného L.Š. Z..

V prípravnom konaní boli vypočutí ako svedkovia D. J., L. B., L. N., L. F., T. Y., T. Š.A., J. W., T. B., U. Š., I. T. B. J. U. D., ktorí už v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní osobne vypočutí neboli, keďže procesné strany, t. j. prokurátor a obžalovaný ich osobný výsluch nepokladali za nevyhnutný a preto za splnenia procesnej podmienky boli ich výpovede prečítané. Uvedení svedkovia vypovedali o skutočnostiach, ktoré mohli mať súvis s objasňovaním žalovaných skutkov, teda nielen k žalovanému skutku, ktorého spáchanie bolo kladené obžalovanému L. Z. za vinu.

V prípravnom konaní boli zabezpečené aj znalecké posudky, ktoré ako dôkaz boli zákonným spôsobom získané v prípravnom konaní, ďalej vykonané, aj v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní za

splnenia procesnej podmienky, ich prečítaním. Z výsledkov jedného z týchto znaleckých posudkov bol podrobne zistený presný charakter a popis predložených stôp, resp. materiálu, ktorý mal byť odcudzený a ktorý mal odkupovať aj obžalovaný L. Z.. Z ďalšieho znaleckého posudku vyplývajú zistenia ohľadne údajov o činnosti obchodnej spoločnosti L. K., s. r. o., U. Q. - G., výkup a spracovanie odpadu, prehľad dodávateľov a pod.

V prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom boli zabezpečené viaceré relevantné listinné dôkazy na objasnenie žalovaných skutkov, zistenie potrebných údajov aj k osobe obžalovaného, ktoré (v potrebnom rozsahu) boli taktiež zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní vykonané.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento je doposiaľ všestranne bezúhonnou osobou. Ako bývalý príslušník U. S. bol hodnotený iba kladne. Rozhodnutím ministra vnútra Slovenskej republiky bol však vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré sú obsahom žalovaného skutku, ktorého spáchanie je mu kladené za vinu, so zreteľom na zásadné porušenie svojich povinností príslušníka U. S., prepustený zo služby.

Keďže prokurátor v konaní pred súdom nenavrhol vykonať vo vzťahu k obžalovanému L. Z. ako listinné dôkazy výsledky nasadených informačno-technických prostriedkov vrátane prostriedkov operatívno-pátracej činnosti a obžalovaný namietal zákonnosť získania tohto dôkazného materiálu, nebolo potom možné tieto dôkazy potom vykonať a ani ich vyhodnotiť v intenciách hodnotenia dôkazov v zmysle platného Trestného poriadku. Na margo obširných dôvodov, ktoré uvádzal obžalovaný prostredníctvom zvoleného obhajoby, ktorými namietal zákonnosť získania týchto dôkazov senát okresného súdu uvádza, že v zásade sa s týmito dôvodmi možno stotožniť. Skutočne výsledky nasadených týchto predmetných prostriedkov by bolo možné brať do úvahy iba v jedinom prípade, ak by aj tieto prostriedky, ktoré mali byť nasadené v inej trestnej veci bolo v čase prebiehajúceho predmetného trestného stíhania, čo však v danom prípade tomu tak ako sa javí nebolo, keď fakticky až na ich podklade bolo potom začaté trestné stíhanie v prejednávanej trestnej veci. Obžalovaným namietaná a aj odôvodňovaná v priebehu celého trestného konania - Sekcia kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako orgán, ktorý nie je orgánom činným v trestnom konaní, senát okresného súdu vzhľadom na doposiaľ platné stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ohľadne tohto problému, senát okresného súdu nepovažoval za skutočnosť, ktorá by mala zásadný vplyv na zákonnosť vedenia celého predmetného trestného konania od samého počiatku.

Z požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní (v prípravnom konaní) sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Ak vykonané dôkazy v konaní pred súdom nebudú stačiť na uznanie viny obžalovaného a ak nebude možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“). Z toho vyplýva, že dôvodné pochybnosti sa vzťahujú nielen na samo zistenie skutkového stavu, ale aj na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by tento skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu tak, ako navrhli procesné strany a ako bolo určené senátom okresného súdu, so zreteľom na ustanovenia § 2 odsek 19, § 278 odsek 1, odsek 2 Tr. poriadku, vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov v súlade s § 2 odsek 12 Tr. poriadku, t. j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala s konštatovaním, že potom, ako už procesné strany ďalej už nemali ďalšie relevantné návrhy na doplnenie dokazovania a jeho doplnenie už ani senát okresného súdu nepovažoval za dôvodné, pri absencii poznatkov o ďalších možných dôkazov, ktoré by mohli náležitejšie ozrejmiť žalovaný skutok, dospel senát okresného súdu k tomu, že v danom prípade síce bolo nepochybne dokázané, že predmetný tovar obžalovaný L. Z. opakovane tak, ako sa uvádza v žalovanom skutku v inkriminovanom čase a na inkriminovaných miestach prevzal od t. č. odsúdených I.. D. N. J. L.. R. F., ktorí tento obaja predtým spoločným konaním odcudzili v poškodenej obchodnej spoločnosti, kde aj pracovali, čo ani sám obžalovaný v rámci uplatňovania svojich procesných oprávnení už nespochybňoval na ostatnom hlavnom pojednávaní, resp. to potvrdil, na druhej strane však súčasne nebolo nezvratne, bez

akýchkoľvek rozumových pochybností preukázané tvrdenie v žalovanom skutku, že obžalovaný L. Z. tak urobil aj napriek tomu, že mal mať vedomosť o nelegálnom pôvode tohto tovaru. Obžalovaný L. Z. kategoricky poprel, že by mal akúkoľvek vedomosť či pochybnosť, že ide o tovar, ktorý obaja spoluobžalovaní - I.. N. J. L.. F. získali nelegálne. Z vykonaných dôkazov neexistuje žiaden priamy či nepriamy dôkaz, ktorý by relevantne túto skutočnosť a obhajobné tvrdenia obžalovaného L. Z. vyvrátili. Len samotná skutočnosť, že obžalovaný v inkriminovanom čase bol príslušníkom Policajného zboru (a mal mať pochybnosti o pôvode nakupovaného tovaru) a ani okolnosti, za akých odkúpil predmetný tovar a ďalej odovzdal do výkupu bez akýchkoľvek pochybností preukazujú jeho vedomosť o tom, že išlo o tovar odcudzený. Samotný fakt, že odpredaj sa obžalovaný snažil realizovať tak, aby nebol v každom prípade stotožnený takéto skutkové tvrdenie jednoznačne nepreukazuje. Nemožno totiž vylúčiť, že obžalovaný sa snažil o to, aby nebol stotožňovaný s osobou, ktorá odovzdáva takýto tovar iba z dôvodu, že by takáto jeho obchodná aktivita mohla byť v rozpore s obmedzeniami zdrojov svojich príjmov policajta v zmysle platného Zákona o Policajnom zbore. Preto skutkové okolnosti nákupu a ďalšieho odpredaja, motivácia konania obžalovaného v akomkoľvek smere má výlučne charakter úvahy, ktorá dostatočne nepreukazuje v konečnom dôsledku aj potrebnú subjektívnu stránku - úmyselné zavinenie akoukoľvek formou žalovaného trestného činu. Navyše senát okresného súdu dospel k záveru, že u obžalovaného v prejednávanej príhode nie je možné ani jeho konanie posudzovať z hľadiska subjektívnej stránky ako nedbanlivosť, ktorá by prichádzala do úvahy v prípade, že by bolo relevantne preukázané, že ide o osobu, ktorá má dobré znalosti a skúsenosti pokiaľ ide o nakladanie s druhotnými surovinami (vrátane ich výkupu).

Na podklade vykonaných dôkazov ako aj z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že pri uplatnení neopomenuteľnej zásady trestného konania "in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obvineného" nebolo vykonaným dokazovaním, v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní nezvratne a bez akýchkoľvek rozumových pochybností preukázané, že sa skutočne stal žalovaný skutok tak, ako je tento v podstatnej časti popísaný v podanej a prokurátorom prednesenej písomnej obžalobe, právne kvalifikovaný obžalobou ako trestný čin zločinu podielníctva podľa § 231 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Pritom následne po takomto konštatovaní v tomto smere už neboli v takomto prípade naplnené kumulatívne všetky obligatórne formálne znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu zločinu, keďže nebola naplnená objektívna stránka - konanie páchatel'a (obžalovanej), pretože nebola relevantne preukázaná vedomosť obžalovaného o tom, že kupuje odcudzený tovar. Navyše zo žalovaného skutku ani nevyplýva, aký veľký prospech mal mať z nákupu a následného odpredaja, čo by bolo potrebné pre náležité ustálenie právneho posúdenia jeho konania prísnejšie, t. j. aj podľa odsek 2 písm. a) žalovaného trestného činu zločinu.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto potom senát musel rozhodnúť tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.

Adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody s predmetným trestným konaním spojené bolo. Poškodená strana však nárok na náhradu škody priamo uplatňovala výlučne vo vzťahu k t. č. už odsúdenému I.. D. N. J. L.. R. F., ktorým aj v konaní, kde bola ich trestná vec vylúčená na samostatné konanie a meritorne rozhodnutie, takáto povinnosť, nahradiť škodu poškodenej obchodnej spoločnosti Q. U. P., P. D. G., R. M. F., I.: XX XXX XXX, právoplatne uložená (viď rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. marca 2016 sp. zn. 4T/30/2016. Vzhľadom na uvedené preto ani senát okresného súdu v tejto časti konania potom nerozhodoval podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku (odkázanie poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia (vyhlásenia či doručenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.